

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1675. usque ad annum 1681

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119207

§. 21. Cleri Gallicani epistola ad Ludovicum Franciæ Regem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67305)

Sæc. XVII.

A. C. 1680.

§. XXI.

*Cleri Gallicani epistola ad Ludovicum Franciæ Regem.**Palat. in vit.**Innoc. p. 59.**Du Pin. l. c.**Regal. Sa-**cerd. p. 79.**Vid. supra**§. 116.**pag. 420.*

Ad Innocentii Papæ literas, quas anno priori die vigesima nona Decembris scripserat, nondum Franciæ Rex responsum dedit, hoc autem anno ad eundem perscripsit, quod Cardinalem Estræum Romam decreturus sit, ut Regis mentem circa Regaliæ causam summo Pontifici declararet: postquam vero Franciæ Præsulibus innoverat, quod Papa in præfatis literis cælestis iræ animadversionem Regi denuntiavit, seque remedia, quæ tradita divinitus potestati competerent, adhibiturum comminatus esset, ac insuper Regios Ministros, & sub illis haud obscurè ipsos etiam Galliæ Præsules identice Filios nuncupasset, inde exacerbati Franciæ Archiepiscopi, Episcopi, alique Ecclesiastici a Clero Gallicano deputati, mox die decima Julii Convenerunt in oppido S. Germani in Laya habuerunt, ubi sequentem epistolam ad Regem esse mittendam decreverunt.

„Intelleximus, nec absque intimo
„doloris sensu, a Sanctissimo Domino No-
„stro Romano Pontifice ad Majestatem
„Vestram delatas esse literas, quibus
„non

„non solum Majestatem Vestram exhor- Sæc. XVII.
 „tandam ducit, ne aliquas nostrarum A. C. 1680.
 „Ecclesiarum Regaliæ subjiciat; verum
 „etiam nisi paternis, ac sæpe repetitis
 „admonitionibus acquiescat, sua pote-
 „state se usurum denunciat: Enim vero
 „nostrarum partium, nostrique obsequii
 „esse credimus minime in re tanti mo-
 „menti silentium tenere, eo præsertim
 „tempore, quo invito, ægroque animo
 „ferimus, Filium Primogenitum, Ec-
 „clesiæque Protectorem iis omnino mi-
 „nis, eademque acerbitate tractari,
 „qua Principes solent, qui Ecclesiæ jura
 „invadunt. Non est nobis animus cum
 „Majestate Vestra in eo negotio disce-
 „ptare, in quo ab eadem tot argumenta,
 „notasque Pietatis & Justitiæ jam du-
 „dum accepimus; sed tantum hanc no-
 „vam agendi rationem dolentes intue-
 „mur, ex qua tantum abest, ut Ec-
 „clesiæ, sedique Romanæ honoris ali-
 „quid, & emolumentum accedat, ut po-
 „tius ingentia utrique mala, pessimi-
 „que effectus timendi sint; quis enim
 „non videat, intempestiva hac severi-
 „tate eorum animos, & molitiones
 „ali, qui turbido, inquietoque inge-
 „nio sunt, & contra Sanctitatis suæ
 „genium, ac intentiones rectissimas oc-
 „casionem hanc amplectuntur, vindi-
 „ctam, privatosque affectus explicandi,
 „&

Sæc. XVII. „& Majestatis Vestræ, ejusque Præla-
A.C. 1680. „torum honori, quod jam dudum fa-
 „ciunt, acerbe insultandi. Ipsi omni-
 „no sunt, qui lapidem omnem mo-
 „vent, industriamque collocant digni-
 „tati Sacerdotali cum Regia colliden-
 „dæ, eo potissimum tempore, quo
 „nunquam magis oportuit utramque
 „foederari, & nunc maxime, cum
 „quæ religioni augendæ, Disciplinæ
 „exornandæ, expugnandisque errori-
 „bus hæreticorum a Majestate Vestrâ
 „quotidie fiunt, orbe toto cantantur.
 „Enim vero nec consilia Nobis, nec
 „media desunt, quibus auctoritate Ma-
 „jestatis Vestræ, & potentia nixi, tam
 „perniciosos funestosque eventus aver-
 „tere possimus, explicata videlicet sum-
 „mo Pontifici animi nostri sententia,
 „aliisque remediis, quæ tam gravi
 „malo conveniunt, mature adhibitis,
 „illæsa tamen ea reverentia, obsequio-
 „que, quod Christi Vicario profiteamur.
 „Hoc siquidem Prædecessores nostri so-
 „lemne semper habuerunt, ut zelo,
 „quo Ecclesiasticam libertatem tuendi
 „flagrabant, reverentiam adjungerent,
 „tot titulis cum naturæ, tum Reli-
 „gionis suis Regibus debitam. Et quem-
 „admodum Majestati Vestræ inter alia
 „tot decora illud etiam accessit, ut
 „Majores suos omnes potentia & re-
 „ligio-

„ligione post se relinquat, ita Nos quo- Sæc. XVII.
 „que sic obstrictos habet, devinctos- A. C. 1680.
 „que, ut ab ejus obsequio nulla ra-
 „tione, nullisque artibus avelli possi-
 „mus. Serviet hæc animi nostri con-
 „testatio eludendis conatibus omnium
 „sacræ Sedi, Regnoque inimicorum,
 „eamque Nos tanto libentius, & quam
 „sieri potest candidissime, repetendam
 „ducimus, quod necessarium creda-
 „mus, ut totus orbis intelligat, & a-
 „morem Ecclesiis, & venerationem
 „Regibus debitam conjungi a nobis
 „posse, qui erimus perpetuum.,

Majestatis Vestræ.

*Humillimi, obsequientissimi, fidelissimi,
 obligatissimi Servi & subditi,
 Archiepiscopi, Episcopi, cæterique
 Deputati, &c.*

Hiscæ literis triginta septem partim
 Episcopi partim alii Ecclesiastici sub-
 scripti legebantur.

Interim Apamiensis Episcopus de
 horum Præsulum ausibus, ac præcipue
 Tolosani Archiepiscopi violentia Papam
 Innocentium datis literis certiores red-
 didit, ad quas hic die decima septima
 Julii hæc respondit: „Quod plurimo-
 „rum sermone Nostri auribus dudum
 „insonat, Fraternitatis tuæ ad Nos li-
 „teræ plane declarant, te scilicet in
 Hist. Eccles. Tom. LXIV. L1 tri-

„sec. XVII. „tribulationibus gloriantem, & inter
 „A. C. 1680. „affectæ valetudinis incommoda, inter
 „paupertatis & vexationum angustias
 „crescentem quotidie magis in Char-
 „tate Christi, magno fortique animo
 „illius causam agere, pergratum Deo
 „hominibusque spectaculum exhibere
 „magnum profecto ex tantæ virtutis
 „experimento dolori Nostro solatium
 „cepimus, & pari obligationis nexu
 „obstringimur, tendendi supplices in
 „cælum manus, ut uberes profitez-
 „mur misericordiarum Patri gratias,
 „quod difficilimo tempore suscitaverit
 „sibi in isto Regno Sacerdotem fidelem
 „qui in communi animorum confusa
 „natione & silentio, quasi tubam ex-
 „altet vocem suam, & opponat murum
 „pro domo Israel. Documentum illi
 „lustre cæteris, quos Dominus potuit
 „regere Ecclesiam, quam acquisivit
 „sanguine suo, quam præclara, quam
 „gaudii plena res sit, dignos habere
 „qui pro Jesu Christi nomine contume-
 „liam patiantur: si contumelia dicenda
 „est, ex qua vera & solida in hac quo-
 „que morali vita oritur gloria, iudicio
 „sapientum. Nos quidem, quantum
 „situm in Nobis erit, nullo loco deesse
 „mus virtuti tuæ: quamquam etiam de-
 „essent omnes, pro explorato tamen
 „habemus Deum causæ suæ, necessi-
 „tati

„tati Ecclesiæ, constanti tuæ in ipsum Sæc. XVII.
 „fidei, assiduis & accuratis precibus A. C. 1680.
 „Nostris, bonorum denique omnium
 „votis non defuturum. Statueramus
 „efficax remedium adhibere iis, quæ
 „Archiepiscopus Tolosanum contra Lug-
 „dunensis Concilii sanctionem, & con-
 „tra Apamiensis Ecclesiæ, vel potius
 „Provinciæ Tolosanæ jura, libertatem-
 „que attentare ausus fuit: sed redditis
 „Christianissimi Regis literis, in quibus
 „ad ultimas Nostras cum consueta fi-
 „lialis observantiæ significatione respon-
 „dens, se injunxisse significat dilecto
 „filio Nostro Cardinali d'Estrées, ut
 „expedito itinere ad urbem proficisca-
 „tur, regiam Nobis mentem super ne-
 „gotio Regaliæ declaraturus: operæ
 „pretium duximus, eidem remedio su-
 „perfedere, dum Cardinalis adveniat.
 „Nobis enim persuademus, Regem
 „quoque ipsum interim curaturum, ut
 „omnia in locum pristinum reponantur.
 „Quodsi secus accadat, & præfatus Ar-
 „chiepiscopus, ab eoque causam ha-
 „bentes pergant in te tuisque Canoni-
 „cis, aliisque Ecclesiæ tuæ Beneficia-
 „riis vexandis, prætextu juris Metro-
 „politici, tuæ Pastoralis sollicitudinis,
 „& spectatæ constantiæ partes erunt,
 „te, tuamque Ecclesiam adversus eorum
 „attentata, sacrorum Canonum, & Con-
 „stitu-

Sæc. XVII., stitutionum Apostolicarum ope, armis
A. C. 1680., que defendere. Ad nos enim quod
 „pertinet, omne tibi a Pontificia au-
 „thoritate, & a paterna charitate No-
 „stra præsidium polliceri debes, tibi
 „que Apostolicam benedictionem per-
 „amanter impertimur. „

§. XXII.

*Franciscus Caulet Apamiensis Epi-
 scopus fatis fundus.*

Hæ Pontificis literæ Franciscum Apo-
 miensem Episcopum vix non jam
 cum morte luctantem repperant; post-
 quam enim reparata Ecclesiæ disciplina
 Clerum, populumque ad sanctioris vite
 normam reduxerat, & propter Eccle-
 siarum libertatem, quam impertentis
 animo tuebatur, gravissimus calamita-
 tes, injurias, extremasque miseras
 perpeffus erat, vitæ suæ finem appro-
 pinquare sentiens, postremas ad Le-
 odovicum Regem literas dedit, quibus
 eum enixe rogabat, quatenus inspecta
 æquitatis causâ Apamiensis Provincie
 Ecclesias hæcenus a Regaliæ servitute
 liberas in pristina & Canonica immuni-
 tate relinquere dignaretur: tandem
 vero morbis, ærumnisque confectus
 die septima Augusti septuagenarius pie
 in Domino obiit. Præfuit Ecclesiæ suæ
 annis